

SAFFER PÁL:

Tavaszi ének

Határon terhes vérízű napokban
Mag alá szántok drótsövények mentén,
Utánam fegyver gyilkos árnya surran,
A napfény lágyan megcsillan veretjén.

Virágos ágak arcomtól remegnek
Megannyi szív, gyümölcsigérő élet
Mondjátok hát, kik lépteimre lestek,
Mi hasznát látja a gyilkos fegyverének.

Apám e földet apjától jussolta,
Annak is egykor apja adta át.
Ki akkor is míg úrnak robotolta
Testével érezte erjedő szagát.

Azóta sokszor dörrent itt a puska
És örült táncát járta a halál.
De még a víz az üszköt el se mosta
Apám ekével földjét túrta már.

Balgák, mit ér ha orozva megöltök,
Míg tar a föld s barackvirág kacag.
Testem fölött is hajt tovább majd ökröt.
Két nagy fiam, mert földbe vágy a mag.